

საქმე # 080100118002626611

საქმე №1/ზ-709-2018წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

03 დეკემბერი, 2018 წელი

ქ.ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატა

მოსამართლე - მაკა გორგოძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე

განიხილა სისხლის სამართლის საქმე ვ----- ო-----ს ძე გ-----ის
მიმართ, დაბადებული: 1--- წლის 28 თ-----ს, საქართველოს მოქალაქე,
პირადი ნომერი: 4-----, ნასამართლობის არმქონე, მცხოვრები: ქ.
თბილისი, უ----- ქ. N6

აღწერილობითი ნაწილი:

პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილება:

გასაჩივრებული განაჩენით სასამართლომ დაადგინა, რომ ვ----- გ-----
ემ ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ
სისტემატური შეურაცხყოფა, დამცირება, რამაც გამოიწვია ტანჯვა და
რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე,
118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი
არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ; რაც
გამოიხატა შემდეგში:

2018 წლის იანვრის თვიდან 2018 წლის 08 ივლისის ჩათვლით ვ----- გ-----
-----ე დაახლოებით თვეში ორჯერ ახორციელებდა სისტემატურ სიტყვიერ
შეურაცხყოფას მეუღლის ნ----- დ-----ის მიმართ, კერძოდ ამცირებდა მას
შეურაცხმყოფელი სიტყვებით, რის შედეგადაც ნ----- დ-----ე განიცდიდა
ტანჯვას.

ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 01 ოქტომბრის
განაჩენით **ვ----- გ-----** ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“
ქვეპუნქტით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა
საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 200 (ორასი) საათის
ვადით.

სააპელაციო საჩივრის არსი:

აპელანტი - ქუთაისის რაიონული პროკურატურის პროკურორი **დ----- ვ---**
----- წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით ითხოვს, ქუთაისის
საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 01 ოქტომბრის განაჩენში, სასჯელის
ნაწილში ცვლილების შეტანას და მსჯავრდებულ **ვ----- გ-----**-ის
მიმართ უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნას. შემდეგ გარემოებათა გამო:
განაჩენი, სასჯელის ნაწილში არის დაუსაბუთებელი და უსამართლო.
სასამართლომ სასჯელის დანიშვნისას მხედველობაში არ მიიღო ის რომ
მსჯავრდებულის მიერ ჩადენილია ძალადობრივი ხასიათის ქმედება,
სისტემატიური შერაცხეოფა, რამაც გამოწვია ტანჯვა,
არასრულწლოვნების თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრების მიმართ,
რაც მეტყველებს **ვ----- გ-----** ეზე როგორც მოძალადე პიროვნებაზე.
სასამართლოს მხრიდან არ მოხდა მსჯავრდებულის მიერ ჩადენილი
ქმედების სათანადო შეფასება, მოსალოდნელი საფრთხეების
გათვალისწინება და მსჯავრდებულს დაუნიშნა ისეთი სახის სასჯელი,
რითაც ვერ იქნება მიღწეული სასჯელის მიზნები.

სამოტივაციო ნაწილი:

სააპელაციო პალატამ გააანალიზა რა საქმეზე შეკრებილი
მტკიცებულებები, შეფასება მისცა სააპელაციო საჩივრის მოტივებსა და
მოთხოვნას, მიაჩნია, რომ პროკურორის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა
დაკმაყოფილდეს და გასაჩივრებული განაჩენი **ვ----- გ-----**-ის მიმართ
დარჩეს უცვლელი, შემდეგ გარემოებათა გამო:

სააპელაციო პალატას მსჯავრდებულ **ვ----- გ-----**-ის მიმართ მსჯავრად
შერაცხული ქმედების ჩადენა, დანაშაული გათვალისწინებული
საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, გარდა
მსჯავრდებულის აღიარებითი ჩვენებისა, დადასტურებულად მიაჩნია
საქმეში არსებულ და მხარეთა მიერ უდავოდ მიჩნეულ მტკიცებულებათა

ერთობლიობით, კერძოდ: დაზარალებულ ნ----- დ-----ის გამოკითხვის ოქმებით, მომწეთა გამოკითხვის ოქმით; სასამართლო-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნით; ფსიქიკური ჯანმრთელობის ცენტრიდან ცნობით; შემაკავებელი ორდერით, შეტყობინებით და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებებით.

ამდენად, მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ის ქმედებას გასაჩივრებული განაჩენით მიცემული აქვს სწორი სამართლებრივი შეფასება საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, განაჩენის კანონიერება და დასაბუთებულობა არც სააპელაციო საჩივრითაა სადავოდ გამხდარი, აპელანტი (პროკურორი) ითხოვს მსჯავრდებულს განესაზღვროს უფრო მკაცრი სასჯელი.

სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ მსჯავრდებულს სასჯელი დაუნიშნა საქართველოს სსკ-ის 53-ე და 39-ე მუხლების შესაბამისად, კერძოდ, მის მიმართ სასჯელის დანიშვნისას გაითვალისწინა მსჯავრდებულის პიროვნება, მის მიერ ჩადენილი დანაშაული, მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებები, (აღიარებს ჩადენილ ქმედებას), დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, მსჯავრდებულის მიერ ჩადენილ ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მისი ოჯახური მდგომარეობა და სამართლიანობის აღდგენის და ახალი დანაშაულის თავიდან აცილების განსახორციელებლად მსჯავრდებულს დაუნიშნა სამართლიანი სასჯელი.

სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ არ არსებობს მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ის მიმართ დანიშნული სასჯელის გამკაცრების საფუძველი.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 269-ე მუხლით, 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, 302-ე მუხლით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

ქუთაისის რაიონული პროკურატურის პროკურორის დ----- ვ-----ს

სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;

ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 01 ოქტომბრის განაჩენი დარჩეს უცვლელი:

ვ----- გ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 200 (ორასი) საათის ვადით, რომლის სახეს განსაზღვრავს პრობაციის ბიურო.

მსჯავრდებულ ვ----- გ-----ის მიმართ დაკისრებული საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის მოხდაზე კონტროლი დაევალოს შესაბამის პრობაციის ბიუროს, რომელსაც საცხოვრებელი ადგილის შეცვლის შემთხვევაში დაუყოვნებლივ აცნობოს მსჯავრდებულმა.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს დადგენიდან 01 (ერთი) თვის ვადაში, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის მეშვეობით.

მოსამართლე:

მაკა გორგოძე